

EMPRESARI INDIVIDUAL

Per empresari individual s'entén aquella persona física que, pel seu compte i risc, porta a terme l'ordenació dels mitjans de producció i distribució de béns o serveis. És a dir, aquella persona física que exerceix en nom propi, per ella mateixa o a través d'un representant, una activitat econòmica constitutiva d'empresa, assumeix el control i risc derivats de l'activitat.

Requisits

- No existeix una separació entre el patrimoni de l'empresa i el patrimoni personal. Respon dels deutes de l'empresa amb la totalitat dels seus bens.

- Ha de complir tres condicions:
 - Estar capacitat legalment per actuar: ha de ser major d'edat i poder disposar lliurement dels béns propis.
 - Realitzar activitats empresarials de forma habitual, ja que no s'adquireix la condició d'empresari individual només fent actes empresarials esporàdics o aïllats.
 - Actuar en nom propi, assumint els drets i les obligacions que deriven de l'activitat empresarial.

- Poden ser empresaris individuals:
 - les persones majors d'edat;
 - els menors emancipats que tinguin lliure disposició dels seus béns;
 - els menors d'edat incapacitats, a través dels seus representants legals.

No poden ser empresaris individuals:

- magistrats, jutges i fiscals en actiu, militars i clergues;
- treballadors amb responsabilitat en la recaptació, gestió i administració dels fons de l'Estat;

- agents de Canvi i Corredors de Comerç.

L'empresari individual pot ser:

- a) Empresari mercantil: explota en nom propi una activitat comercial o industrial.
- b) Empresari civil: aquell que:
 - no disposa d'una veritable organització mercantil (artesans);
 - realitza una activitat de naturalesa no mercantil (empresaris agrícoles i professionals).

L'empresari individual pot nomenar apoderats generals (Gerent) o singulars.

Fiscalitat

Els rendiments que s'obtenen en l'empresa s'inclouen en l'Impost de la Renda de les Persones Físiques (IRPF), en algun dels règims següents:

- Estimació directa: normal o simplificada.
- Estimació objectiva o mòduls.
- Estimació indirecta, determinada només per la inspecció tributària.

El Règim d'Estimació Directa és la fórmula general de determinació de la base imposable de l'IRPF a partir de declaracions, documents presentats i dades consignades en llibres i registres, comprovats administrativament.

El rendiment s'obté com a diferència entre els ingressos i les despeses. Hi ha 2 modalitats diferents:

- Modalitat normal.
- Modalitat simplificada: Que es distingeix de l'anterior per la diferent determinació de les despeses deduïbles i per no estar obligats a portar comptabilitat mercantil. Es tracta d'un sistema de determinació de rendes empresarials optatiu i menys complex.

Estan obligats a efectuar la declaració de l'IVA els empresaris i professionals que realitzen lliuraments de béns o presten serveis subjectes a l'impost. Hi ha una modalitat d'IVA simplificada que en general va lligada al règim d'estimació objectiva

que també predetermina la quota anual d'IVA meritada durant tot l'any pel contribuent.

La finalitat del **Règim d'Estimació Objectiva** és la determinació dels rendiments nets de determinades activitats empresarials. (les petites i mitjanes empreses, així com dels professionals, societats civils, herències jacents i comunitats de béns, sempre que tots els participants siguin persones físiques).

Aquest règim té caràcter opcional, encara que s'aplicarà a menys que se'n renunciï de forma expressa a través d'una declaració censal presentada en el mes de desembre de l'any anterior al que vol efectuar-se la tributació per un règim diferent. El règim que s'aplicarà en cas de renúncia és el d'Estimació Directa Simplificada, i per un període mínim de tres anys, sempre que es compleixin els requisits d'aquella. La renúncia a l'E.O.M. implica també renunciar a l'aplicació del Règim Especial Simplificat de l'IVA i viceversa.

El règim d'Estimació Objectiva per Mòduls, no seran aplicables a les activitats o sectors d'activitats que superin les següents magnituds.

Avantatges

És la fórmula més senzilla d'iniciar una activitat empresarial de manera individual, ja que no requereix un procés previ de constitució. Els tràmits s'inicien amb el començament de l'activitat empresarial, i només cal donar-se d'alta de les obligacions fiscals i acollir-se al règim d'autònoms de la seguretat social.

Els rendiments que s'obtenen de l'empresa s'inclouen a l'IRPF, per això, pot obtenir un avantatge fiscal si el conjunt de les seves rendes i desgravacions el situa en una franja de l'impost amb un tipus inferior al 30%, que és el que pagaria en cas de fer impost de societats.

Inconvenients

La responsabilitat patrimonial il·limitada: ha de fer front a tot el seu patrimoni personal davant qualsevol obligació que l'empresari hagi acceptat en l'exercici de la seva activitat empresarial.